

Ünnepi beszéd a Kalevala Baráti Kör 35. születésnapján

2019. szeptember 21.

Pap Kinga Marjatta

Kedves ünneplő közönség, hyvät juhluvieraat!

„1984. október 24-én gondtalanul szaladgáltam a Fészek Művészklub folyosóján. Óvodásként csak azt éreztem, hogy valami nagy dolog készülődik. Akkor még mit sem tudtam a színpalak mögött lezajlott egyeztetésekről, melyek eredményeként a Hazafias Népfrent égisze alatt létrejöhetett a budapesti finnbarátok köre, a Kalevala Baráti Kör. [Az egyesület nevéhez a Régi Kalevala kiadásának közelgő 150. évfordulója adta az apropót, hiszen ebben az időben hivatalosan csak Magyar–Szovjet Baráti Társaság létezhetett, Magyar–Finn – legalábbis ezen a néven – nem.]

Azzal tisztában voltam, hogy október 23-áról otthon másként beszélünk, mint az óvodában, de azt csak később hallottam, hogy a Kör első elnöke, Varga Domokos író számára az elnökségi tagok titkos szavazással történő megválasztása jelentette az alakuló est legmaradandóbb élményét. Szüleim aktívan részt vettek a munkában, édesapám jogászként az alapszabály megszövegezésében, édesanyám az első elnökség tagjaként, később hosszú éveken át a baráti kör elnökeként vállalt szerepet.”

> Kérem, jelezze kézfeltartással, aki jelen volt 1984. október 24-én a Fészek klubban.

> Most kérem, álljon fel az, aki ez után született.

Igen, 35 év sajátos időtartam. Egy 35 éves már megsértődik, ha fiatalnak nevezik. A 18 évesek már csókolommal köszönnek neki, de a megletebbek szemében még nem elég tapasztalt.

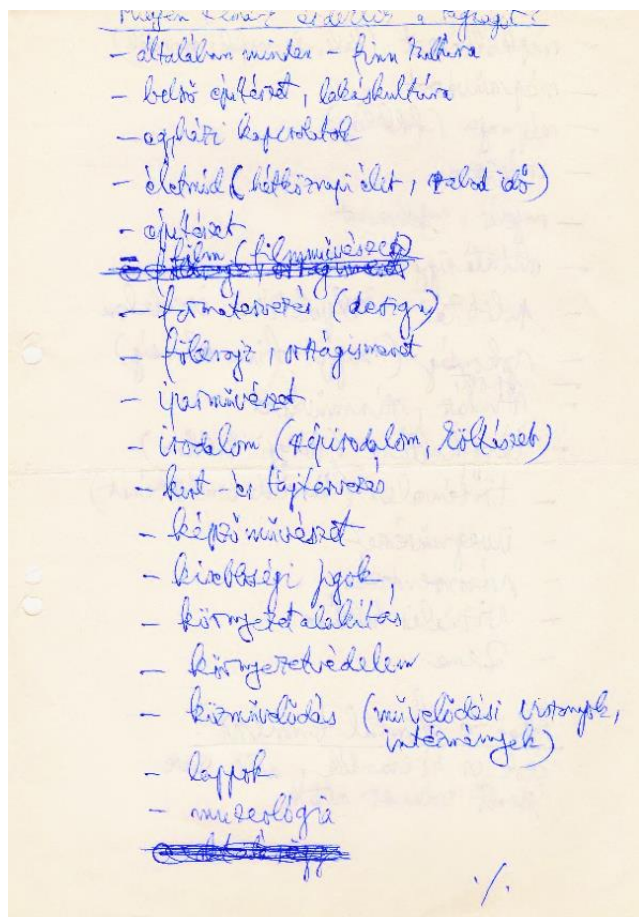
Vizsgáljuk meg közelebbről ezt a most 35. évébe lépő „fiatal” embert, a bennünk testet öltő Kalevala Baráti Kört.

Neme? / Férfi vagy nő? Ha végigfutjuk az elnökök sorát, 1:3 az eredmény a nők javára – és valljuk be, az aktív tagság körében sem sokkal kiegyenlítettebb az arány. Kevés a sportos program? Túl sok az irodalom? 35 éve töprengünk ezen és keressük a titok nyitját.

Anyanyelve? Természetesen magyar – ritkábban finn, de volt már angol, észt és vietnami anyanyelvű hűséges tagunk is.

Hol született, merre van hazája? Kunszentmiklóstól Impilahtiig, Koongától Marosvásárhelyig sokféle tájon otthon van. Talán ezért is tud olyan sokféle ember kapcsolódni hozzá.

Mi érdekli?

„Milyen témák érdeklik a tagságot?” Varga Domokos 1985-ös feljegyzését idézem a témák ábécésorrendjében

[FEOLVAS]

... és így tovább

Tudjuk róla, hogy

szívesen fordít – hol Kalevalát, hol verseket, Finlandia-díjas regényt, gyerekkönyveket és filmfeliratot

nyelvet tanít – télen és nyáron, egyénileg és kis csoportban, élőben és Skype-on, gimnazistáknak és meglelt orvosoknak

amellett tolmácsol, szervez, tüzet gyújt, egymásra szoruló embereket köt össze

és egyáltalán: minden eszközzel azon van, hogy közel hozza a finn kultúrát.

Mindez nem lenne lehetséges értékes szellemi örökségünk és kiterjedt kapcsolataink nélkül, melyekre töretlenül építhetünk. Megtisztelő, hogy közösen gondolkodhatunk a vidéki magyar–finn baráti körökkel, és magunkban hordozzuk sok-sok jóízű találkozás emlékét Körmentől Salgótarjánig és Péceltől Békéscsabáig. Egyházi és intézményi kapcsolatok segítik programjaink méltó helyszíneken történő megrendezését – mértéktartó költségek mellett. Köszönet érte.

Örömmel vesszük a Finn Nagykövetség támogató figyelmét is. Budapesti finn nagykövetek és diplomaták hosszú sorát látom elvonulni lelki szemeim előtt – a nagykövetekről Arto Mansala (Budapest 1985–1989) óta vannak személyes emlékeim – akik hosszabb-rövidebb ideig meghatározták a kapcsolatrendszer barátságos semlegességtől az aktív, építő együttműködésig ívelő légkörét.

35 év azonban elegendő idő ahhoz is, hogy megállapíthassuk – Kányádi Sándor szavával élve: sokasodnak a halottaink.

Nem csak a tiszteletbeli tagok [Varga Domokos, Viljo Tervonen, ifj. Kodolányi János, Jukka Manner, Bereczki Gáborné Mai Kiisk, Gerenday Endre, Pekka Kujasalo] közül mentek el sokan, de eltávozott hűséges tagjaink, vezetőink, tábori tanáraink [Várady Eszter, Zólyominé Csaba Katalin és sokan mások] is fájó űrt hagytak maguk után.

Bizonyára én vagyok az utolsó elnök, akinek még a fülébe cseng Varga Domokos ízes beszéde, akinek a számára még jelentést hordoznak Ponori Thewrewkéék paloznaki mandulafái, vagy aki járt a Finnair Váci utcai irodájában – és ez így van jól.

De egy ilyen félkerek évfordulón helyesebb a jövőről beszélni.

Mindkét országban változnak az életkörülmények, az elvárások, a tájékozódás és a kapcsolattartás módjai, de élő hídként nem szűnő feladatunk összekötni az előttünk jártak tudását a változó idők újszerű értékeivel.

Hiszen a feladat továbbra is adott:

- korszerű tudást kínálni hiteles forrásból
- összekapcsolni a nemzedékeket
- és továbbadni azt a csendes tudást, ami a kultúrákon átívelő kapcsolatok kötőszöve.

Végül szólnom kell még a csapatról. Arról a sokszínű közösségről a közösségben, akik kreativitásukkal éltetik a rendezvényeinket, és vállukon viselik a megvalósítás minden terhét. Sokszínű csapat tehát, mégis összhangban egymással – ezt most kézzelfoghatóan szeretnénk Önöknek demonstrálni / hallgassák csak!

> népdal-quodlibet

> Aamulla varhain

Végül egy meglepetés következik. 2012. február 28-án indult el a baráti kör Facebook-oldala. Van itt köztünk egy személy, aki ettől kezdve minden héten újabb és újabb zenei csemegékkel örvendeztette meg Facebook-követőinket. Télen–nyáron, otthonról vagy a telekről, de minden szerdán megérkezett a hét év fél év alatt – kapaszkodjanak meg – összesen mintegy 360 (!) poszt: metál, népzene, jazz, klasszikus, szövegi kuriózumok és legendás előadók. Köszönjük ezt a hatalmas szellemi ajándékot, és hálából egy limitált szériájú aranylemezt szeretnénk átadni – Simon Valinak.